

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIX. Cujusmodi calamitas Judaeos Hierosolymis ipso Paschae die
oppresserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

δρών. πρὸς τούτοις ἅπασιν καὶ μονόβιβλα αὐ-
τῶν φέρεται, ὡς τὰ αὐτῶν ἱστορίας. καὶ ὁ αὐτὸς Γε-
δαιῶν σωτήρα, καὶ αὐτῶν λόγους, καὶ ὁ πολὺν λόγον
ἔπειτα Ἀλέξανδρον, ἢ αὐτῶν λόγον ἔχων τὰ
ἀλογα ἴσα. Ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς ἔδωκεν εἶναι
πάντα φασίαν. ὡς ἔξῃς ἐστίν, ὁ αὐτὸς τὰ πάντα
σπεύδων ἐλευθερῶν εἶναι. μετ' ἧς σιωπῆται-
ται αὐτῶν, ὁ αὐτὸς βίβας θεωρητικῆς ἢ ἱερῶν, ἔξ
ἔτα αὐτῶν τὰ βίβας τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν
διεληλυθάντων καὶ τῶν ἐν νόμῳ καὶ προφη-
ταῖς ἐβραϊκῶν ὀνομάτων αἰ ἐρμηνεύει, τὰ
αὐτῶν σπεύδῃ εἶναι λέγοντα. ὅτι μὲν οὖν καὶ
Γάϊον ἐπὶ τῆς Ρώμης ἀφικόμενον, τὰ αὐτῶν B
τῆς Γαίης θεοσυγίας αὐτῶν γεγραφέα, ἀ μὲν
ἠθῆς καὶ εἰρωνείας ἐπέγραψεν αὐτῶν δρετῶν,
ἐπὶ πάσης λέγει αὐτῶν Ρωμαίων συγκλήτου
κατὰ Κλαύδιον διελεῖν ὡς καὶ τῆς ἐν βιβλιο-
θήκῃς ἀναθέσεως θαυμαστῶς αὐτῶν κατα-
ξωθῆναι τὰς λόγους. τῶν καὶ τῶν Παύ-
λου τὴν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ πορείαν μέ-
χρι τῶν Ἰλλυρικῶν διανύοντα, Ἰσδαίους Ρώ-
μης ἀπελαύνει Κλαύδιον. ὅτε Ἀκύλας καὶ
Πρίσκιλλα μετ' ἁπλῶν Ἰσδαίων τῆς Ρώ-
μης ἀπαλαχθέντες, ἐπὶ τῶν Ἀσίαν καταί-
ρῃσιν ἐν ταῦτα τε Παύλῳ τῶν Ἀποστόλων C
συνδιατρέψασιν, τὰς αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν
ἀρῆ πρὸς αὐτῶν καταδοληθείας θεμελίως ἐπι-
σημείωνται. διδάσκαλον καὶ τῶν ἡ ἱερῶν
τῶν πρᾶξεων γραφῆ.

A hos omnes circumferuntur etiam sin-
gulares ejusdem libri. De providen-
tia. De Judæis. De homine civilem
vitam agente. Alexander sive de eo
quod bruta animalia ratione sint præ-
dita. Item quod quicumque peccat fer-
vus est. Cui subjunctus est liber, De eo
quod liber est quicumque virtuti studet.
Sequitur liber ille de vita contempla-
tiva seu de supplicibus: ex quo capita
quædam de Apostolicorum hominum
vita supra retulimus. Sed & Hebraico-
rum nominum quæ in lege & in Pro-
phetis occurrunt, interpretationes ab
ipso compositæ esse dicuntur. Idem
cum imperante Caio Romam venisset,
librumque de illius sceleribus & flagi-
tiis conscripisset, quem per cavillatio-
nem de virtutibus inscripsit, postmo-
dum Claudio ad imperium evecto, co-
ram universo Senatu librum illum fer-
tur recitasse. Qui quidem tanta om-
nium admiratione exceptus est, ut
ejus Scripta digna deinceps judicata
sunt, quæ in Bibliothecis publicis con-
secrarentur. Sub idem tempus cum
Paulus Apostolus ab Hierosolymis &
finitimis locis regressus ad Illyricum ul-
que properaret, Claudius Imperator
Judæos Urbis expulit. Unde Aquila &
Priscilla cum aliis Judæis Roma egressi,
in Asiam appulerunt, ibique cum Apo-
stolo Paulo qui Ecclesiarum regionis il-
lius fundamenta à se recens posita tum
maximè firmabat, commorati sunt, ut
docet divinus Actuum Apostolicorum
liber.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Ὅτι τὸς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰσδαίους συμφορὰ μὴ ἔλθῃ ἐν
τῇ 1ῃ Πάσχᾳ ἡμέρᾳ.

CAPUT XIX.

Cujusmodi calamitas Judæos Hierosolymis ipso
Pascha die afflixerit.

ΕΤΙ καὶ Κλαύδιος τὰ τῆς βασιλείας διέ-
ποντος, καὶ τῶν τῶν Πάσχα ἑορτῶν, το-
σαύτω ἐπὶ τῶν Ἱερουσαλὴμων εὐαίμων καὶ τα-
ραχῆν ἐξήρῳσαι συνέβη, ὡς μόνων τῶν
αὐτῶν τὰς ἑορτὰς τῶν ἱερῶν βία σιωπημέ-
νων, τρεῖς μυριάδας Ἰσδαίων ἀποθανεῖν πρὸς
ἀλλήλων καταπαρήθειαν ἡρώδου τε τῶν
ἑορτῶν πένθον μὲν ὄλω τῶν ἔθνη, Ἰρῆνον
καὶ ἑκάστην οἰκίαν. καὶ ταῦτα μὲν σχεδὸν
καὶ λέξιν ὁ Γάϊος πῶν Κλαύδιος καὶ Ἀγρίππαν
Ἀγρίππης παῖδα, Ἰσδαίων καθίστησι βασι-
λέα. Φήλικα τῆς χώρας ἀπάσης Σαμαρείας
τε καὶ Γαλιλαίας, καὶ προσέτι τῆς ἐπικα-

D Ceterum Claudio Romanum adhuc Huc refer
imperium gubernante, tanta sedi- Niceph.
tio tantusq; tumultus Hierosolymis in c. 26. l. 2.
ipsa solemnitate paschæ conflatus est,
ut illorum duntaxat qui circa templi
portas contrufi & conferti conculca-
tione mutua perierunt, numerus ad tri-
ginta hominum millia pervenisse di-
catur. Adeo ut festus ille dies & uni-
versæ genti lugubris, & singulis fami-
liis lamentabilis fuerit. Hæc Jose-
phus iisdem ferè verbis memorat. In-
terea Claudius Agrippam Agrippæ fi-
lium Judæorum Regem constituit, mi-
sero Felice qui Judææ simul & Sama-
riæ & Galilææ, & regionis trans Jor-
H ij

danem sitæ Procurator esset. Ipse cum tredecim annis & octo insuper mensibus imperium administrasset, Neroni imperii successorem relinquens, è vita decessit.

Λ λυμένης περαίας ἐπιήροτον ἐκπέμφας, διοικήσας ὃ αὐτὸς τὴν ἡγεμονίαν ἔτεσε περὶ καὶ δέκα πρὸς μισὴν ὀκτώ, Νέρωνα τῆς δεξιῆς διαδοχὸν καταλιπὼν τελευτᾷ.

C A P U T XX.

Quæ acta sint Hierosolymis sub Imperio Neronis.

Huc refer
Niceph.
c. 26. l. 2.

Neronis autem temporibus Felice Judæam procurante, aliam rursus inter Sacerdotes exortam seditio- nem, Josephus in vicesimo Antiquitatum libro narrat his verbis: Orta est, inquit, ingens seditio Pontificum adversus Sacerdotes Primoresque plebis Hierosolymorum. Adeo ut singuli illorum collecta manu perditorum hominum novisque rebus studentium, duces se palam ferrent: congressique interdum conviciis & lapidibus se mutuo impeterent. Cum interim nemo esset qui eos objurgaret: sed tanquam in civitate omni rectore destituta hæc licentius agerentur. Tanta porro Pontificum erat impudentia & audacia, ut non dubitarent servos suos ad areas debitas raperent. Unde accidit, ut nonnulli ex Sacerdotum ordine, quibus res familiaris erat angustior, præ alimentorum inopia deficerent. Ita seditiosorum violentia jus fasque penitus oppræsserat. Idem Scriptor sub hæc tempora turmatim quandam grassatorum Hierosolymis extitisse dicit, qui interdum obvios in civitate trucidabant. Præcipue verò ait, diebus festis plebi immixti, siccas sub vestibus occultantes, optimum quemque percutiebant. Cumque vulnerati protinus corruissent, ipsi cum adstantibus indignari se simulabant. Quo facto, credulitate hominum nihil de iis sinistri suspicantium, diu tecti latuerunt. Ac primum quidem Jonatham Pontificem ab illis ait interfectum fuisse: deinde verò complures alios quotidie confossos. Adeo ut timor ipsa calamitate acerbior esset, dum singuli tanquam in acie positi, quovis momento mortem sibi imminere crederent.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Ὅσα καὶ Νέρωνα ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπαράχθη.

Κ Ἀτὰ ὃ Νέρωνα Φήλικῳ τῷ Γαδαιᾷ ἐπιτροπεύοντι, αὐτοῖς Ρήμασι αὐτοῖς ὁ Γώσπη, τὴν εἰς ἀγγήλους εἰσὶν τῶν ἱερέων ὠδὲ πρὸς ἐν εἰκοσῶ τῆς δεχαιολογίας γεράφει. Ἐξάπτεται ὃ καὶ τοῖς δεχαιεῦσι εἰσὶν πρὸς τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς πρώτας τὴν πλῆθος τῶν Ἱεροσολύμων. ἕκασός τε αὐτῶν, εἴφῃ ἀνδρῶν τῶν δραυστάτων καὶ νεωτεριστῶν ἐαυτῶ ποιήσας, ἡγεμῶν ἦν. καὶ συρράσσοντες ἐκακολόγου τε ἀγγήλους, καὶ λίθοις ἔβαλλον. ὁ δὲ ἐπιπλήξων, ἦν ἐδὲ εἰς. ἀλλ' ὡς ἐν ἀπρὸς εἰσὶν πόλει ταύτῃ ἐπράσσει μετ' ἔξουσίας. τοσαύτη ὃ τὰς δεχαιεῖς κατέλαβεν ἀναίδια καὶ τόλμα, ὥστε ἐκπέμπειν δέλους ἐτόλμων ἐπὶ τὰς ἀλωνας, τὰς ληλομένης τὰς τοῖς ἱερέσιν ὀφειλομένης δεκάτας. καὶ συνέβαινε ἕως διπορευμένους τῶν ἱερέων, ἕως ἐνδεῖας διπολυμένους θεωρεῖν. ἔτιως ἐκράτει τὰ δικαῖα πάντος ἢ τῶν σασιαζόντων βία. πάλιν ὃ αὐτὸς συγγραφεὺς κατὰ τὰς αὐτὰς χρόνας ἐν Ἱεροσολύμοις ἕποφυῆσαι, λησῶν τῶν εἰσὶν ἰσορεῖ, οἱ μετ' ἡμέραν, ὡς φησι, καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐφόνεον ἕως σιωνιῶνας. μάλιστα γὰρ ἐν ταῖς ἐορταῖς μετρημένους τὰ πλῆθος, καὶ ταῖς ἐδῆσιν ἕποκευθῶνας μικρὰ ξιφίδια, τὰς νύκτιν ἕως διαφόρους: ἐπειτα πεσόων, μέρους γίνεσθαι τῶν ἐπαθανακιστῶν αὐτὰς τὰς πεφονευκότας: διὸ καὶ παντάπασι ἕπο ἀξιοπιστίας, ἀνευρέτως ἕρεσθαι πρῶτον μὲν οὖν ἕπο αὐτῶν Ἰωνάθην τὸν δεχαιεῖα καλασφαγῆναι. μετ' αὐτὸν, κατ' ἡμέραν ἀναίρεσθαι πολλὰς καὶ τῶν συμφορῶν, τὸν φόβον εἶναι χαλεπώτερον. ἕκασε καθάπερ ἐν πολέμῳ κατ' ἄραν τὸν θάνατον προσδοχομένους.